

ali in kaj v njem obvelja. Po eni zadregi pride druga, dobrega pa pač nihče ne upa in ne doseže iz svoje zadrege.

Čast, komur čast!

Izvanredno svečanost so dne 3. majnika t. l. pri sv. Trojici v Haložah obhajali. Starček, ki ga daleč okrog ni enakega, še stoji kot hrast v sredi Haloških bregov, tako da njegova krepka zunanost, kakor tudi znotranje duševne zmognosti nikakor ne dajo sklepati, da bi omenjenega dne bil dokončal svoje sedemdeseto leto. Ta starček je daleč znani č. g. župnik P. Aleks. Sovič. Vse v fari se je že dalje časa pripravljalo, da bi se ta dan prav slovesno obhajal, in vse je bilo vneto za to, da se pokaže ta dan ljubezen in vdanost do tako dolgoletnega dušnega pastirja.

Na predvečer po odzvonjenju „Zdrava Marija“ naznanja mogočen strel slovesnost prihodnjega dne; zdajci zasvira godba, za njo pa nastopi moški pevski zbor in zapoje slavljenca navdušeno podoknico, med tem, ko se po hribih okrog zasvetijo mnogoštevilni kresi.

Na dan slovesnosti ogleduje prihajajoče ljudstvo mogočne iz stolpa in streh plapolajoče zastave, občuduje okinčanje farovža in cerkve. Nad vzhodom v farovž je bil v slovenskih barvah napis:

„Pastirja sedemdesetletnega dan's slavimo,
Še mnogo let od Boga jim prosimo.“

Na slavaloku pred cerkvo pa pomenljive besede iz sv. pisma: „Tebe hočem darovati dar hvale in klicati v Gospodovo ime“.

Ob 10. uri se med zvonjenjem, godbo in streljanjem vrsti procesija iz farovža v cerkev. Akoravno je cerkev velika, tokrat je bila premala. Na prižnico stopi vlč. g. Janez Skuhala, dekan iz Ljutomera, netnjak gospoda slavljenca. Ker je rayno Florijanova nedelja, nam č. g. pridigar pokaže najpoprej tega svetnika kot pravega vojščaka Kristusovega; preide potem na našega slavljenca in nam dokaže, da tudi ta je pravi vojščak Kristusov, ker se že toliko let hrabro vojskuje za njegovo vero. Opo-minja farmane, naj bi se posebno danes spominjali na mnogoštevilne dobrote, katere so prejeli od tega svojega dušnega pastirja čez toliko let in naj posebno danes za-nj molijo. Solznate oči poslušalcev so kazale, da srca čutijo pomen ovih besed. Pri veliki sv. maši, katero so slavljenec darovali in pri kateri so stregli sobratje in drugi prijatelji, katerih je od blizu in daleč mnogoštevilno jih prišlo počastit, popevali so pevci jako lepo in točno latinsko mašo od Prohaska. Po sv. maši so se zbrali čestilci v okusno okinčani dvorani, da bi svoja voščila izrekli. To se je vršilo po sledečem vzporedju: 1. Nastopijo tri belo oblečene

deklice, katere izrečejo svoja voščila v imenu šolske mladine domače šole. 2. Gospodi učitelji in 3. Krajni šolski svet. 4. Pevci zapojejo pesem „Ladija“. 5. Tri dečki, kateri čestitajo v imenu šolske mladine od sv. Duha. 6. Občinski predstojniki. Matija Hernec, predstojnik občine Sedlašek, nagovori g. župnika s sledečimi besedami: Velečastiti g. župnik! Zbrani smo tukaj predstojniki vseh občin, da Vam v imenu vseh farmanov k današnjemu slavnemu dnevu izrečemo najboljša voščila. Težavna in trudapolna je zares naša fara v vsakem oziru. Prišli ste še mladi gospod k nam in ste deset let kot kaplan svoje mlade moči žrtvovali trudapolnemu pastirovanju te fare. Malo let potem pa ste postali naš župnik in s tem Vam je bilo naloženo še težavnejše breme. Kot takšni delujete že dvajset let s pravo požrtvovalnostjo in ljubeznijo; in danes Vas vidimo tukaj kot moža, kateri je 30 let svojega življenja daroval nam ubogim Haložanom. Morebiti smo le malo bili hvaležni za ves Vaš trud in Vašo ljubezen, pa verjamite, č. g. župnik, da danes, ko obhajamo veseli dan Vaše sedemdesetletnice, bijejo veselja srca vseh farmanov; danes se s hvaležnim srcem oziramo proti nebesom in hvallimo Boga za veliko milost, da nam je ohranil našega ljubeznjivega in dobrega župnika tako krepkega do današnjega dne; danes pošiljamo mile prošnje do njega, da nam ga še ohrani mnoga leta.

Č. g. župnik! Radi bi se Vam posebno hvaležni skazali in Vam za spomin kaj podarili. Pa kaj hočemo ubogi siromaki Vam podariti? Le malo je, kar zamoremo storiti. Sprejmite pa to malenkost kot dokaz največjega spoštovanja, največje ljubezni in najponižniše udanosti. Ta malenkost, s katero Vam hočemo danes veselje napraviti, je pa ta: vse občine naše fare izvolijo Vas, č. g. župnik, za svojega častnega uda.

V dokaz tega blagovolite sprejeti ovi diplom (izroči se jako okusno izdelan diplom, govornik pa konča): Z željo, da bi večni Bog Vas še ohranil mnoga leta, kličemo v imenu vseh farmanov trikrat gromovito „živio“.

Zdaj je zagrmelo po dvorani, godba zasvira, možnarji pokajo in navdušenje je prišlo do vrhunca, ko še pevci zapojejo navduševalno pesem: „Jaz sem Slovan z dušom, tjealom“.

Pri obedu, pri katerem je predsedoval vlč. g. Matija Modrinjak, prošt iz Ptuja, so se vrstile navdušene napitnice, pevci so društvo z lepimi pesmami nevtrudljivo kratkočasili in le neradi smo se na večer poslavljal. Ali s tem še ni bil konec.

Drugo jutro, t. j. v ponedeljek se zbere vsa šolska mladina. Po sv. maši je šolski vodja g. Šima Šalamun v jedrnatem, mladini, kakor odraslim, v srca segajočem govoru naslikal g.

župnika, kakor prijatelja mladine, dobrega narodnjaka in vrlega domoljuba. Ko se je mladina pogostila s kruhom in vinom, bila je slovesnost končana.

Da je bil č. g. slavljenec do srea ginjen, se lahko razume, ako se pomisli, da so se vse priprave celo na tihem vršile, tako da so vse točke cele svečanosti popolnoma ga iznenadile. Vsi, ki smo navzoči pri tej svečanosti bili, smo se veselili, da smo videli našega slavljenca še tako močnega in krepkega na duhu in na telesu in ne morem drugače, kakor da milega Boga prosimo, naj nam ga kot takšnega še ohrani veliko let.

—k.

Gospodarske stvari.

Nova slov. posojilnica.

Načelstvo posojilnice na Vranskem, registrovane zadrage z neomejeno zavezo, obstoji iz sledečih gg.: Simon J. Oset, posestnik in trgovec, načelnik, Anton Balon, župnik, Ant. Svetina, c. kr. notar, Franc Govedič, posestnik in trgovec, Karol Schwetner, posestnik in trgovec, Jakob Brinovec, posestnik in krčmar, Anton Kumer, posestnik in župan, Anton Ottenschläger, posestnik in sedlar in Jakob Herič, posestnik in krčmar, odbor-niki. V nadzorstvu so sledeči gg.: J. Štepic, c. kr. davkar, Matija Sevnik, c. kr. kancelist in Anton Klobučar, umir. načelnik žel. postaje. Imenovana posojilnica prične poslovati v sredo, dne 13. t. m. Redne uradne dneve ima vsko sredo; ako je ta dan praznik, se uraduje prihodnji dan. Hranilne vloge sprejema vsak dan in sicer od vsakega, če tudi ni ud zadrage in jih obrestuje po 5%. Posojila daje samo zadružnikom proti 6½%. Prepričani smo, da je ta novo ustanovljeni, za Vranski okraj velevažni zavod v dobrih rokah in mu želimo prav uspešno delovanje.

Snaga pri živini.

Kedar človek vidi živino, ko se žene na pašo ali pa, kedar se vrača s paše, snažno, gladke kože, razigra mu srce od veselja. Na robe pa se mu godi, če vidi živino polno nesnage, blata; nehoteč se mu obrne oko na pastirja, ki jo žene in se ve, da ga najde v enaki podobi, ali v snažnem, čelem oblačilu ali pa v strganem in ki se ga drži le še za silo. Kakor živina, tako pastir in kakor pastir, tako tudi — gospodar.

V tem se sicer pri nas vzboljšuje od leta do leta, vendar pa še ne povsod in zadnje opazuje se najbolj pri hišah, v katerih človek težko, če najde kacih bukev, ne dobi pa slov. lista pred oči, ko bi ga z lučjo iskal in to o belem dnevu. V tacih hišah živi pač vse tako v dan

naprej, bodi dobro ali slabo, kakor se je živelo v njih od nekelej. Ali kako dolgo bode še jim to mogoče?

Naše dni tirja se od kmetovalca veliko, plačil ima brez konca; ako ne skrbi za to, da si pridobi tudi dohodkov, večjih, kakor jih je bilo doslej pri hiši, ne bode mu za dalje časa mogoče shajati. No, kedar ne zmaga več on, njegova rodbina stroškov, tedaj pa preide njegovo zemljišče, njegov rodni dom, v roke drugih ljudi. To je sicer resnica, ali vendar nam dene žal za-nj, za njegovo rodbino. Ko bi še v pravem času hotel prepoznati, da mu je treba drugače, bolje ravnati s tem, kar še doslej hiša premore, mogoče, da se še reši. Ali k temu je treba trdne volje.

Dobro; pri živini naj začne; njej naj lepo streže, jo snaži in že v 14 dnevih bode mu več vredna. Ali kdo bi tudi ne stregel rad živini! Hasek ima od nje na vse strani, boljše in več mleka, lepšo vzrast, lažje delo, večjo ceno in kar je tudi nekaj vredno, vsakdan večje veselje na njej.

Lani so delali na neki graščini skušnje gledé na snago pri živini. Živina, ki je bila vajena snage, hitro je shudila v nesnagi in na robe. Ena krava je bila prej vsak dan po dvekrat pod štrigljem, sedaj pa so to opustili skozi 14 dni in kaj je bil nasledek? Za 11 litrov je dala manj mleka, kakor poprej v istem času, pa še to je bilo manj vredno. Sicer se ji je bilo postreglo, kakor prej, samo zato, ker je niso česali, je že izgubila toliko mleka.

Sviné, če se drži v snagi, debeli se hitreje, kakor pa, če se mu ne gleda veliko na snago, celo kokoš rajši nese, če sedi na snažnih gredah in v zdravem zraku. Tedaj glejmo na snago poyšod, najbolj pa še v hlevih naših.

Sejmovi. Dne 14. maja v Artičah in na Bregu v Ptui. Dne 16. maja v Šentilji v slov. gor., v Podsedri, v Vojniku, na Bizeljskem in v Pilštanj. Dne 19. maja na Ptujski gori.

Dopisi.

Iz Laškega okraja. (Naše spanje. Rodoljubi slov., pozor!) Vem, da mislite, g. urednik, da smo tukaj že za večno zaspali. V tem bi Vam tudi jaz pritrdil, saj čisto poredkoma se kateri kedaj oglasi v Vašem listu. Zares žalostno za nas, da smo tako zaspani v narodnih rečeh pri tem, ko drugod krepko stopajo na dan rodoljubi iz raznih stanov. Povsodi se ustanavljajo razna slovenska društva, kakor: politična, bralna, pevška, tudi čitalnice in v obče koristne podružnice sv. Cirila in Metoda; le v našem okraji vse spi, kakor jež v zimskem času. Sedaj pa mislim, da je že dovolje našega spanja, treba nam boče drugače